

ВЕСЕЛИНА САРИЕВА

Оскъси от разговор с
АНИ ИОВАНОВИЧ

Фотография
ЛОРА СЛАВОВА

■ Весела Сариева

Приятелите ни от BMW ни дадоха задача да намерим един прогресивен ум, който да отговаря на гръзкия и РЕВОЛЮЦИОНЕН дух на първия им електромобил i3. Разменихме десетина есемеса и направихме неформална анкета, в крайна сметка взехме наклониха към Веселина. ЛИЧНОСТ, ИЗПРЕВАРИЛА ВРЕМЕТО СИ. Генератор на културна енергия и чар, който размества АРТИСТИЧНИТЕ ПЛАСТОВЕ и разбива клишетата.

Действаш със собствен ритъм, не се луташ, сигурна си в идеите си...Опиши ми своя modus vivendi.

Лайфстайлът не е нито скъпата къща, нито луксозната греха, а чувството да усещаш нещата по друг начин. Можеш да си позволиш свободата да бъдеш себе си. Важното е да имаш нюх и да виждаш къде се докосват високото и ниското, защото именно там се раждат добрите идеи и иновациите. Появяват се простите и гениални решения и ти ставаш част от ситуация или история. Ще се опитам да го илюстрирам с няколко примера. Актуалният пижамен стил не е само начин на обличане, той ти помага да разберкаш идеята за това

къде си и какво правиш, в коя част от денонощието се движиш. Разбиваш клишетата и събаряш граници. Обожавам големите душове. Те са щедри на струя, обливат те целия, потапяш се, раждаш сюжети и се идентифицираш с всеки детайл. Много интересна е например концепцията на чушконека. Той е 100% отражение на менталитета на българина. Сядаш, бавно слагаш една по една чушките, изчакваш, наслаждаваш се на звука и приятната музика.

Още преди да стъпи Facebook в България, вие, Сариеви, вече бяхте социалната мрежа за култура в Пловдив. Нагушавате добрите места по-сръчно от Trip Advisor. Как става това?

Имам дислексия и за мен не е важен самият текст, а това как са подредени нещата. Следвам тази логика и в работата си. Сглобявам пъзела и виждам картинката отгоре. Наблюдавам движенията на хората, за да маркирам посоката. Забелязвам, че нещо ми липсва в ъгъла, запълвам го, за да се получи по-добро. Обожавам и пиша поезия, тя ми дава една специална визия на света. Арт концепцията ми е налице в края на улица „Отец Пауций“ в Пловдив. Там се намират три абсолютно различни пространства. Те оформят един демократичен културен център, отворен за промяна, без покрив, който да го задушават и налага „правилната“ формула. За мен това е модерната идея за създаване на култура.

*„Имам дислексия и
ЗА МЕН не е важен самият
текст, а това КАК СА
ПОДРЕДЕНИ нещата.
Следвам тази логика и
В работата си.“*

В нашия случай галерия „Сариев“ е елитарно, комерсиално място за продажба на съвременни български автори по света. Културният и образователен контекст се създава от фондацията ни Open Arts, посветена на идеите за града и урбанизма. Art News Café е заведение с библиотека. Този модел от три части развива културата в Пловдив.

През 2005 г. стартирахте „Нощ на музеите и галериите“, което прерастна в „Нощ/ Пловдив“. Борихте се за кино „Космос“, пробихте път на КАПАНА, вдъхнахте живот на Детмаг „Снежанка“, създадохте алтернативната карта на Пловдив... Това е само малка част от хубавите неща... Плаши ли те, че нещо може да развали картинката?

Нагменността е неправилен начин за това нещата да се случват. Присъствието ѝ е притеснително. За нас е важно екосистемата да бъде опазена, новото да не убива старото. Познавам средата и зная как да интегрирам добре новите неща, за да звучат адекватно. Страх ме е от партизанинската, настроена съм агресивно към подобни прояви.

Завършила си археология и може би затова с хъс търсиш места, на които да гадеш нов живот.

Харесва ни да откриваме места, да създаваме възможност за развитие, а след това да се оттегляме. Един от последните ни проекти е Детмаг „Снежанка“, който двайсет години беше в много окаяно състояние, без ток и вода. По случай юбилея на фондацията решихме да поемем риска и да му върнем живота. Преговаряхме с общината, дадоха ни го за един месец, а ние направихме сериозен ремонт. С тези действия го маркирахме като специална точка, като част от културата на града. В едно от изданията на „Нощта на музеите“ открийхте, че

външната тоалетна на Златю Бояджиев е изрисувана от него. Направихме първата крачка, за да разберат хората за нея, след това някой трябваше да развие идеята.

Преди няколко дни на „Нощ/ Пловдив“ видяхме как от шагравана с пеликаните блика диетична кола. Заг тази идея стои известният американски художник Майк Буше...

В нашата галерия организирахме първата му самостоятелна изложба в България - Private Idano. Движихме и проекта му „Любовно смуркане“ в шагравана с пеликаните, пълен със 70 000 литра диетична кола по негов рецепта. Преди няколко години той напълни с нея басейн в Калифорния, в който плуваха артисти, а Майк ги снимаше с видеокамера. Той е интересен образ, изкуството му е свързано с консуматорското общество и масовата продукция. В един от проектите си ползва авторски дъвки, които хвърля като помощи, нещо наподобяващо филма „Боговете сигурно са полудели“. Майк Буше е известен и като създател на аромата на американския голар, Tender.

В началото спомена за докосването на високото и ниското... Един от примерите е вашият контейнер, реализиран с Австрийския културен център...

Винаги съм си мечтала в нашата част на ул. „Отец Паисий“ да има сцена. Свързах се с Австрийския културен център и решихме с куратора Урсула Мария Пробст да превърнем един карго контейнер със светлоотразителна повърхност в отворена платформа за публични изяви. Въпреки трансформацията контейнерът запази една от основните си роли – да бъде мобилен.

Как реагират хората на вашите арт идеи?

Различно – едните харесват, другите не одобряват, а третите се чудят...